

V dnešnom evanjeliu čítame, ako to bolo s narodením Ježiša. Dve postavy na scéne: Mária a Jozef. Mária tehotná, ale nie s Jozefom, Jozef šokovaný z toho, že Mária je tehotná a ako hovorí Písmo, chcel ju prepustiť potajomky, lebo ju nechcel vystaviť potupe.

A práve tieto slová mi zarezonovali v ušiach. Nechcieť vystaviť niekoho potupe... Uvažujeme niekedy nad svojimi slovami a skutkami, či niekoho nevystavujeme potupe? Aký máme úmysel, keď rozprávame o niekom? Vystaviť ho potupe, alebo ho od toho ušetriť? Sú veci v živote, ktoré si vyžadujú viac premýšľania, viac našej pozornosti, našej rozvahy a úvahy nad nimi. Je to ťažké a to viem o čom hovorím, ale skúsme pri rozprávaní viac dopredu rozmýšľať, uvážiť slová, ktoré sa chystám vyriečiť. Ale ako hovorí sv. Ignác z Loyoly, ktorého sme dnes ráno spomínali, pri spytovaní svedomia treba začať od tých dobrých a pozitívnych vecí, ktoré som urobil a až potom sa dostať k tým hriechom. A tak, skúsme si urobiť rekapituláciu, či som niekoho dokázal ubrániť pred potupou, alebo naopak, či som niekoho vystavil potupe. Nech nám sv. Ignác pomáha vidieť pravdu o nás. Nech nám pomôže vidieť to dobro v nás, ale i tie nedostatky. Nech nevystavujeme a nie sme vystavovaní potupe. Svätý Ignác, oroduj za nás.